

KURYER LITEWSKI

w WILNIE w SOBOTĘ DNIA 17 KWIETNIA V.S. 1815 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE

Wilno, dnia 15 kwietnia.

Przybyli tu: JO. Xiążę Eugeniusz Wirtemberski, Jenerał Infanteryi, z Petersburga; JW. Jenerał Porucznik Włostów, Dowódca 14tej dywizyi pieszej ze sztabem swoim, z Wilkomierza.

Wszedł tu na konsystencją półk pieszy Estoński, pod dowództwem Półkownika Beka, z Wilkomierza. — Przyszedł także półk pieszy Rewelski, pod dowództwem Półkownika Kisłowskiego, z Janowa, i przenocowawszy wyszedł do Dereczyna.

Wyjechali ztąd: JO. Xiążę Szachowski, Jenerał Porucznik, do Grodna; Kapitan gwardyi, Arsenjew, do kwatery korpusowego Jenerała, JW. Hrabiego Woroncowa.

Dnia 17 kwietnia.

Zaczyna teraz przez miasto nasze przechodzić, drugi korpus wojska odwodowego, pod dowództwem Jenerała Porucznika, JO. Xiążęcia Szachowskiego. Półki, korpus ten składające, ciągle tedy przechodzić będą, stosownie do przepisanej dla siebie drogi, jakoto: półki 4tej dywizyi pieszej, dowództwa JW. Jenerała Porucznika Pysznickiego: Arzemienczucki (przeszedł d. 16,) z Kowna do Jaszun; Wołyński d. 22 t. m. z Rosień, także do Jaszun; 4ty strzelców, d. 19, z Kieydan do Kłewczyc; 54ty strzelców, d. 21, z Eyragoty do Turgiel; Tobolski pieszy, d. 27, z Telsz do Jaszun; Miński pieszy, d. 1 maja, z Płongian do Jaszun — Półki 28ej dywizyi pieszej: Selengiński, d. 18, z Łabunowa do Bieniaków — Półki 14tej dywizyi pieszej: Tułski i Nowogiński, oba z Dukasz, pierwszy d. 17 do Świecian, drugi d. 18 do Swira; Tongiński, d. 19 z Poniewieża do Miednik; 25ty strzelców, d. 21, z Kupiszek do Oczmiany. — 22go kompania artyleryi lekkiej, z Kupiszek do Wołożyna.

D. 16 wyszła ztąd reszta arsenału ruchomego, za granicę.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

A U S T R Y A.

Gazeta Korrespondenta hamburskiego umieściła z listu, z Wiednia, pod 2 kwietnia: „Stosownie do zaszytych układów między mocarstwami sprzymierzonymi, wydany został rozkaz do wszystkich Jenerałów dowodzących, iżby nie przyjmowali od Bonapartego ani parlamentarzów, ani też pism żadnych, i wszelkie ztamtąd propozycje, niesłuchając, nazad odprawiali.

„Wielki związek w celu oswobodzenia Europy, między czterema głównymi mocarstwami, Austryą, Rosyą, Anglią i Prusami, uroczyste ponowiony został, a to z wyraźnym tym dodatkiem, że wojna tak długo ma być prowadzoną, aż póki Francya dotakiego osłabienia przywiedzioną nie zostanie, iż już nie będzie mogła służyć Bonapartemu za narzędzie burzenia spokojności Europy. Dworóm Szwedzkiemu, Portugalskiemu i Hiszpańskiemu, połączenie się z tym wielkim związkiem, do woli zostawiono. — Po stanowienie to, i niemieckim mocarstwom, w odpowiedzi na notę połączonych Xiążąt i miast wolnych, pod 22 przeszłego miesiąca, udzielone zostało.

„Nie wątpią już bynajmniej, że pierwsze zasady konstytucyi Związku Niemieckiego, wkrótce ogłoszone, i że w każdym przypadku umieszczone zostaną w powszechnym instrumencie pokoju, przez który działania kongressu tutejszego formalnie zamknięte być mają. Zdaje się jednak, iż zakończenie kongressu i wyjazd Monarchów do głównej kwatery Dworów, przed połową kwietnia jeszcze nie nastąpi. Najjaśniejszy Cesarz Rosyjski ma się udać na dzień 10 kwietnia do Pragi, dla odprawienia rewii wojska Rosyjskiego, które około tego czasu z Wrocławia tam jest spodziewane. Kolumna, która idzie na Bryn, jeszcze tam przedć ma stanąć.

„Nim jeszcze Xiążę Wellington, na którego bohaterstwie i hetmańskię przezorności, słusznie tak wielką teraz pokładają nadzieję, Wiedeń opuścił, przysłano mu z Anglii zupełną moc do ułożenia z Austryą i wszystkimi innemi mocarstwami stałego paktu, względem przedsięwzięcia dzielnych środków, w celu zabezpieczenia i oswobodzenia Europy.

N. Król Duński miał ofiarować wysokim Sprzymierzonym, jak słyhać, 30,000 wojska posiłkowego; jednakże z tym dodatkiem, że Daniia sama nie jest w stanie, dla niedostatku pieniędzy, wojska tego w polu utrzymywać.

Papież opuścił Rzym i miał się udać do Civita-Vecchia. Na Kardynała Pacca, ułożył był niedawno jeden łotr francuzki w Viterbo zamach na jego życie; dość wczesnie jednak odkrytym został.

„Po otworzeniu pożyczki 50 milionów w papierach wiedeńskich, kurs znacznie się podniósł.

W tymże korespondencie czytamy w liście z Wiednia, pod 3 kwietnia: „Austrya wystawi trzy wojska, każde wynosić będzie 150,000 ludzi; jedno nad Renem, drugie we Włoszech, a trzecie, równie mocne, jako rezerwa, dla dopełnienia w każdym czasie liczby tak w wojsku nad Renem, jako i we Włoszech. Potwierdza się, że Arcy Xiążę Karol obeymie naczelne dowództwo w Moguncyi.

„Między czterema miejscami, które na twierdze związkowe są przeznaczone, prócz Luxemburga i Moguncyi, wymieniają jeszcze Philippsburg i Ehrenbreitstein.

„Układy o terytoryum i wynagrodzenie, które jeszcze do ułatwienia między Austryą i Bawaryą, zostawały, mają już być ułatwione. Powiada, że podług nowo oznaczony granicy, odejdzie wprawdzie znaczna część kraju Salzburskiego napowrót dla Austryi, ale miasto Salzburg przy Bawaryi zostanie.

„Młody Montesquieu, syn mistrzyni małego Napoleona, który stał na czele spisku do jego wykradzenia, był uciekł; jednak poymany pod Wels, nie ujdzie teraz zasłużony kary.

„Hieronim Bonaparté uszedł z Tryestu, przebrawszy się po kupiecku, albo, jak inni mówią, za służącego, dla udania się do Francyi.

„Podług ostatnich listów z Rzymu pod 21 marca, spodziewano się, że Papież na drugi dzień Rzym opuści. Ociec ś., jeżeliby znaczniejszego oddalenia się jego, okoliczności potrzebę wskazały, siadzie na okręt w Civita Vecchia, albo w Liwornie. Wielka liczba niemieckich artystów, opuściła w tych czasach Rzym, gdyż wielu z nich dla patryotycznego swego sposobu myślenia, od partyi francuzkiej źle uważani byli.

„Pełnomocnicy i Deputowani połączonych Xiążąt i miast wolnych na zebraniu się swoim, dnia 31 marca, wybrali ze swego koła, złożoną z pięciu członków Deputacyą do wspólnego naradzania się w sprawach niemieckich. Członkami tymi są: Hrabia v. Keller, Poseł z Hessen-Cassel; Baron v. Minckwitz, z Sax-Goty; Baron v. Plessen, z Meklenburg-Schwerin; Prezydent v. Berg, z Lippe-Schaumburg i z Waldek, i Senator Smidt, pełnomocnik wolnego miasta Bremy. Po znanym niemieckim patryotyzmie, i głębokim rozsądku tych mężów, wiele się dobrego dla sprawy niemieckiej spodziewać należy.

„Dawniejszy Wice Król Włoski, Xiążę Eugeniusz, wszedł, jak powszechnie utrzymują, do Rosyjskiej służby, jako Jenerał Adjutant: o czem urzędowego potwierdzenia oczekiwać należy.

„Między czterema głównymi mocarstwami, d. 25 marca zostało zawarte przymierze, stosownie do teraźniejszych okoliczności.

Z innego listu z Wiednia, w teyże dacie: „U-

kłady z Królem Saskim, w rzeczy o przyjęcie postanowień kongressu względem *Saxonii*, jak się tego spodziewać należało, szczęśliwie ukończone zostały. Przystąpił on do tych układów, jak już są wiadome; jednakże z niejakimi małemi odmianami. Ważne też jest ukończenie interesów Bawarskich, które na początku tyle trudności stawiły, i nie dawały nadziei tak prędkiego ułatwienia. Rzeczą ta przez wspaniałą powolność *Austrii* korzystnie dla *Bawaryi* rozstrzygnięta została. *Austria* dała przez to nowy przykład ślacheć i umiarkowanej polityki swojej, dla której, w chwili tak ważnej dla *Europy*, a szczególnie dla *Niemiec*, bardziej zależało na tém, iżby raczej dla sprawy powszechniej mieć w *Bawaryi* zaspokojonego sprzymierzeńca, aniżeli dla siebie niejakie korzyści. Wiemy też z pewnością, że już i ze strony bawarskiej wydane są rozkazy, iżby woyska do marszu w gotowości były.

„W *Austrii* przygotowania wojenne z największym się odbywają pośpiechem; co dzień prawie ciągną woyska przez tutaj okolice ku *Renowi* i do *Włoch*, do których jednak główna siła zdaje się być przeznaczoną. Niespokojny duch w górnych *Włoszech* przez obecność i oczekiwanie licznych woysk, prawie jest przytłumiony; w *Wenecyi* tylko, odkryto jeszcze w tych czasach śpisek, którego spółnicy w większej części uwięzieni zostali.

„Powiadają, że dowódzca austriacki w *Kehl*, wielu gońców, którzy opuścili *Paryż* po weyściu tam *Bonapartego*, i przez *Kehl* do *Wiednia* jechać chcieli, nazad odprawił. — Arcyksiężna *Marya Ludwika*, którą *Bonaparte*, podług dekretu swego na dzień 15 maja w *Paryżu* mieć się spodziewał, nappewnię przez całe lato w kąpielach *Teplitz* i *Carlsbad* zabawi. Związek jej z *Bonapartem* uważany jest za zupełnie zerwany nazawsze.

„N. Król Pruski towarzyszyć będzie N. Cesarzowi *Alexandrowi* do *Pragi*. Obadwaj Monarchowie powrócą znowu z *Pragi* do *Wiednia*; a potem udadzą się do *Frankfortu*.”

Gazeta berlińska, donosi z *Wiednia*, pod 5 kwietnia: „Od ósmu dni znaczne tu mamy przechody. Dnia 27 marca kwaterowało w około miasta i jego okolicach 50,000 ludzi. W samém mieście małe widzieć można przechody, samę tylko prawie jazdę i bagaż. Dnia 29 marca przeciągał przez miasto regiment kirysyerów *Lichtensteina*. Najjaśniejszy Cesarz Rosyjski w mundurze austriackim, a Król pruski w mundurze swego regimentu huzarów naprzeciw tego regimentu, aż do *Prateru* wyjeżdżali. Wszystkie koszary napelnione są woyskiem. W koszarach, *Alster* zwanych, kilkanaście mieści się tysięcy. W jednym dniu tylko, wyszło ze zbrojowni 100 nowych harmat, każda sześćć kołmi ciągniona. Większa część téj siły zbrojnej idzie ku *Włochom*: wiele też woyska przez *Czechy* ku *Renowi* zmierza.

„Drugiego dnia świąt wielkonocnych, zrana, udała się cesarska familia, w wielkiej liczbie paradnych pojazdów, które jeszcze od czasów *Maryi Terezy* zostały, do kościoła ś. *Stefana*. Po południu Cesarz z Cesarzową, Cesarz Rosyjski ze swoją siostrą, Król Pruski przejeżdżali kilkakroć przez *Prater*.”

Taż gazeta berlińska donosi z *Wiednia*, pod 8 kwietnia: „N. Król Jmć Bawarski, wyjechał ztąd wozora przed południem, napowrót do państw swoich. Dniem wprzód, Xiążę *Karol Bawarski*, a dzisiaj i Xiążę następca tamże się udali.”

WŁOCHY.

Gazeta wiedeńska, *Oesterreichischer Beobachter*, umieściła ze *Włoch*: „Xiężna *Wallii* d. 26 p. m. do *Genui*; Xiążę Pokoju, d. 5 t. m., z *Pesaro* do *Wenecyi*; a Xiążę *Esterhazy*, dnia 29 marca z *Genui* do *Medyolanu* przybyli.

Podług najnowszych wiadomości z *Rzymu* i *Medyolanu*, (w *Wiedniu* d. 12 kwietnia ogłoszonych), Król neapolitański, nie otrzymawszy od Ojca ś. żadanego pozwolenia, na przechód przez kraje stolicy ś., dnia 22 marca gwałtownie wszedł na ziemię Państwa kościelnego, i z główną swą siłą wtargnął z marchii do legacyi. Rozpoczął kroki nieprzyjacielskie, uderzając d. 30 przeszłego miesiąca na cesarsko-królewskie woyska w okolicach *Ceseny*.

Podług najpóźniejszych wiadomości, Feldmarszałek Leytnant Baron *Biancchi*, Królowi neapolitańskiemu, d. 4 t. m., nad *Panaro*, szczęśliwą dał bitwę,

w której neapolitański Jenerał *Filangieri* ciężko ranny został, i 200 niewolnika w nasze dostało się ręce.”

Listy z *Medyolanu* uwiadamiają, że Oyciec ś. na dzień 2 t. m. do tego miasta jest spodziewany.”

Korrespondent hamburski donosi z *Tryestu*, pod d. 26 marca: „*Hieronim Bonaparte*, który tu został pod dozorem policyi, korzystając z podanej sposobności, zemknął. Wczorajszej nocy, udał się on z dwoma służącymi na okręt neapolitański, i do *Ankony* popłynął. Zona jego została w *Tryescie*.”

N I E M C Y.

W gazecie Korrespondenta hamburskiego, czytamy z *Niemiec*:

Od brzegów *Dunaju* pod 4 kwietnia: „Zapewniają teraz, że Król *Joachim* daje 50,000 ludzi woyska pod rozkazy mocarstw sprzymierzonych, które go uznają. — Do pogłosek należy, że sprzymierzeni żądali od *Francyi* wydania *Bonapartego*, na zakład przyszłego pokoju. — Z *Meppen*, pod 8 kwietnia donoszą, że rezerwy hannowerskie już są w ruchu. Brygada *Benningsena*, d. 11 wychodzi do *Brabancyi*. — Piszą z *Düsseldorfu* pod 8 kwietnia, że bieg poczty do *Francyi* znowu przywrócony został: listy jednakże jedną pocztą późnię będą wydawane: gdyż chwalebna ostrażność nakazuje wprzód je odpieczętować. — Od brzegów dolnego *Renu* pod 6 kwietnia uwiadamiają, że Marszałek *Mortier* uwięziony został. — Marszałek *Ney*, na jego miejscu dowództwo objął. Pierwszą jego czynnością było, że gwardyą narodową w *Lille* rozbroił i *Te Deum* śpiewać kazał. 1go *Ney* do *Givet* przybył i odbywał ćwiczenia załogi; gdzie gwardyą narodową również rozbrojono. — Piszą z *Frankfortu* pod 5 kwietnia, *Sir Sidney Smit*, z *Wiednia* jadąc, do *Frankfortu* przybył. — W *Paryżu* o bank troskliwość miano. — Niewolno tam teraz przyjeżdżać nikomu bez pasportów. — 3o batalionów milicyi hannowerskiej zbiera się teraz do *Brabancyi*, a 16 batalionów spiesznym marszem do *Antwerpii* ciągnie. — Do *Lubeki* spodziewają się wkrótce floty z morza bałtyckiego, z 18,000 gwardyi Cesarzsko Rosyjskiej. — W gazecie berlińskiej, od brzegów *Menu*, pod 5 kwietnia, czytamy: iż Gubernator jeneralny Hrabia *Chasteler*, od pewnej zażdrośnej *Damy*, w *Wenecyi* przebity został. — Odezwa Jenerała Gubernatora *Bergu* i *Kliwii*, wielkie tam wrażenie sprawiła: wszystka młodzież śpiesznie bierze się do broni. — Gazeta hanauska donosi, że *Bonaparte* posłał gońca do *Wiednia*: w *Wirtemberskiem* przepuścić go nie chciano, i dalej z przydaną strażą pojechał. — Pierwsze woyska pruskie 27 marca w *Eisenach* stanęły. — Pruskie woyska na wozach, a bawarskie na czółnach, rzeką *Men*, ku *Renowi* śpieszą. — Wszystkie woyska francuzkie, które ponad górnym *Renem* zbierać się miały, albo się już zebrały, odebrały rozkaz śpiesznie ku dolnemu *Renowi* ciągnąć. — Organizacya rezerwy, z największym pośpiechem w *Szwajcaryi* się odbywa. — D. 3 kwietnia, donoszą z *Bazylei*, iż w tém mieście muszą się zapisywać wszyscy mieszkańcy, którzy od 30 do 45 lat liczą. Tym sposobem wkrótce *Szwajcaryja* 100,000 ludzi zbrojnych wystawi.”

N I D E R L A N D Y

Korrespondent hamburski, z *Gandawy*, donosi pod d. 1 kwietnia: „Znaczna także liczba studentów prawa i medycyny poszła z *Paryża* za Królem, *Ludwikiem XVIII*, i wczora razem z wielą wiernymi oficerami prezentowani mu byli — Xiążę *Feltre* z poselstwa swego do *Londynu* tu przybył, i zawczora był na obiedzie u Króla — Poseł angielski przy *Ludwiku XVIII*, Lord *Sommerset* tu się znajduje — Dnia 29 Marszałek *Ney* z *Lille* do *Paryża* odjechał.

Dnia 4 kwietnia. Policya tutejsza uwięziła Jenerała porucznika jazdy, Hrabiego *Borde-Soult*, ale przekonano się o jego wierności dla Króla, i wypuszczony na wolność, był na obiedzie u J. K. Mości. — Uwięziono tu i do *Bruxelli* zaprowadzono różnych *Francuzów* tu mieszkających, o których miano podeyrzenie, iż spokojność zaburzyć się starali. Na innych czuynie mają oko — 600 ludzi gwardyi królewskiego domu dzisiaj tu są spodziewani, którzy z innemi wiernymi dla *Ludwika XVIII* w okolicach tutejszych stać mają. Podeyrzani wszyscy odprawieni zostali — Z *Luxemburga* wszyscy cudzoziemcy oddalić się musieli.

Taż gazeta donosi z *Bruxelli* pod d. 3 kwietnia:

Zawczora w okolicach Condé dały się słyszeć wystrzały działowe. Rozumiano, iż kroki nieprzyjacielskie na granicach się naszych rozpoczęły: pogłoski te jednak są bez zasady. Rozumieją, iż oddział niemieckich huzarów odpart z pod Leuce placówkę francuską, która się zanadto posunęła naprzód. Wczora przybiegł goniec francuski z depeszami do rządu naszego: domysla się, iż one zawierają w sobie rzecz o tym wypadku — Główna kwatera hanowerska Jenerała Barona Alten z Ath do Leuce przeniesiona; główna kwatera Xięcia Oranii wkrótce ztąd ku granicom wychodzi, i przeniesiona będzie do miasteczka Lauze, 3 mile od Mons — Podróżni, którzy wczora z Lille przybyli, powiadają, iż żadne do Flandryi jeszcze woyska francuskie nie poszły. Jenerałowie francuscy zdają się być bardzo niespokojni, względem zamiarów mocarstw sprzymierzonych — Woyska pruskie w okolicach Namur tak się wzmocniły, iż w każdym domu po 70 ludzi kwateruje. Wszystkie te woyska spieszą ku granicom ciągną.

Dnia 6 kwietnia. Wczora rano przybył tu Xiążę Wellington, i jak tylko ukazał się publiczności, z oznakami największej radości przyjęty został. Miasto dało mu straż honorową. Wczora znajdował się Xiążę na balu, który miasto nasze dla Monarchy swej dawało — Przybył tu wczora Posel nasz, Jenerał Fagel, który był przy Królu Ludwiku XVIII — W Belgii spieszą formować się milicyi 25,000 ludzi — Przybyła tu wczoraj deputacja od Xięcia Brunswickiego, z doniesieniem Xięciu Wellingtonowi, że 10,000 woysk brunswickich pod jego przychodzi rozkazy — Xiążę Blücher von Wahlstadt wkrótce spodziewany jest do Luxemburga, gdzie ma być główna kwatera woysk pruskich — Wczora królestwo Ichmość nasi i Xiążę Oranii oddali wizytę Xięciu Wellingtonowi, który natychmiast wzajemnie ich odwiedził — Xiążę Wellington odprawił rewią woysk, belgickich, angielskich i hanowerskich, w Brukselli będących: wraz potem różne korpusy odebrały rozkaz wyruszenia ku granicom — Według wiadomości od granicy, ekwipaże Bonapartego do Valenciennes, przyszły — Piszą z Hagi pod d. 8 kwietnia. Protokół kongressowy z dnia 23 marca, przez który ulubiony nasz monarcha Królem Niderlandów uznany został, podpisany jest przez Pełnomocników 5ciu wielkich mocarstw, mianowicie: Wellingtona, Metternicha, Hardenberga, Razumowskiego, Talleyranda, Nesselrode, Humboldta, Wessenberga — Ciągłe widzimy dowody największego u nas patryotyzmu. Pan Nyeveli, ofiarował 100,000 ładunków, a P. Wolff, 10,000 funtów amunicyi.

FRANCYA.

W gazecie wiedeńskiej, *Oesterreichischer Beobachter*, czytamy: „Monitor z dnia 29 zawiera różne akta i doniesienia z Angers, podług których ma być: że powstanie wandeyskie można już za uspokojone uważać, i, że Xążę Bourbon ze stronnikami swymi do Anglii i Hiszpanii popłynął — Minister spraw wewnętrznych, stosownie do rozkazu Cesarza, zniósł Radę edukacyi publicznej, a cesarski Uniwersytet z całym dawniejszym urządzeniem przywrócił, zostawiając na przyszłość uczynienie niektórych odmian, co do osób. P. Arnault, dawniej sekretarz jenerałny rady, ma sobie tymczasowie powierzone sprawowanie administracyi Uniwersytetu. — Podług gazety turyńskiej pod d. 25 marca, Xiążę Angouleme z Marsylii do Nîmes, główny kwatery swojej powrócił, gdzie założył wielki obóz woysk liniowych i gwardii narodowych. Z Marsylii samy 6,000 ludzi gwardii narodowej do tego wyruszyło obozu.”

Gazety paryżkie, *Quotidienne* i *Journal Général de France*, zawierają list Xiążęcia Tarentu (Macdonalda) pisany de Redaktorów, z okoliczności, iż w gazetach swych doniesli, że Xiążę Wagram (Berthier) do Anglii wyjechał, Xiążę Wagram sam mi (słowa są Marszałka) w Lille, dnia 25 polecił, abym publicznie jego imieniem oświadczył, iż on wraz z swym do Menin przybyciu, wzięwszy uwolnienie u Króla, uda się do Bambergi, dla zabrania żony swej i familii, z którymi niezwłocznie do Paryża przybędzie. O czem wszystkim, za przybyciem moim do Paryża, uwiadomim ministra wojny. — *Journal général de France* donosi także, że gwardia narodowa miasta Grenoble, posłała do gwardii marsylskiej, wzy-

wając, do odstąpienia przedsięwzięcia przywrócenia Bourbonów.

Taż gazeta wiedeńska z auspurskiej umieszcza następujący list z Genewy pod d. 1 kwietnia: „W południowej Francyi znajduje Bonaparté opór, jakiego się niespodziewał. Listy z Grenoble 30 marca donoszą, że korpus 13,000 Marsylczyków, pod dowództwem Jenerała Merle, pociągnął z Gap do Grenoble, gdzie najwięcej z bataliony Bonapartistów się znajduje. Głos mieszkańców nie tak się już za przywłaszczeniem odzywa, jak był w początkach. Drugi, również mocny, korpus ciągnie ku Valence.”

Czytamy w gazecie paryżkiej, *Journal de l'Empire*, z Paryża pod d. 31 marca: „Dekretem cesarskim, pod dniem 26 marca, utrzymane czasowie zostały wszystkie prawa i przepisy, względem professyi drukarzów i xięgarzy, policyj rzemieślniczą i pisma publiczne departamentowe — Zmazano napis „Kwatera walecznych”, który przed kilką dniami ukazał się był na koszarach byłej gwardii stu Szwajcarów.

Wyjątek z listu pewnego uczonego, z głębi Niemiec, do jednego z Członków Instytutu Francuskiego (M. le C. F. de N.)

„Przychodzi do nas wiele pism satyrycznych, drukowanych w Paryżu, o dzisiejszych wypadkach. Nie możesz WP. wyobrazić sobie, jak Niemcy pogardzają tych pisarzy francuskich, którzy, wpośród takiego poniżenia, w jakim pogrążona jest ich oyczyna, więcej jeszcze hańbić ją usiłują; już to zaprzeczając jej zwycięstw, już to uwielbiając tych wszystkich, którzy ją zdradzali. Dnia 20 stycznia 1815.”

Zapewniają, iż Cesarz mianował Kommissyą, do ułożenia projektu konstytucyi, który ma być podany do rozważenia i przyjęcia zgromadzeniom wybiernym, na zebraniu majowego pola. Kommissya ta składa się z ósmiu członków: w liczbie ich wymieniają: Hrabiego Carnota, ministra spraw wewnętrznych; PP. Régnault-de-St-Jean-d'Angeli i Roederer. — Wkrótce ma wysiść dziełko, pod tytułem: *Rok życia Cesarza Napoleona*, czyli, *Rys historyczny wypadków, które zaszły od dnia 1 kwietnia 1814, do dnia 20 marca 1815, tyczące się Cesarza i tych, którzy za nim poszli byli na wyspę Ebe, etc.* — Przez wyrok cesarski, pod d. 29 marca, Konserwatorium cesarskie muzyki i deklamacyi, odzyskało gmachy, które zajmowało dawniej. P. Sarrette znowu jest dyrektorem. Konserwatorium w zupełnym swym zgromadzeniu, uroczystym sposobem, postawiło na powrót w celniejszy sali popiersie cesarskie — Zapewniają, iż P. Montro z ważnemi depeszami do Wiednia został wysłany — Chorągwie, które Cesarz w podarku dał dla Ciała prawodawczego, i piękna statua marmurowa Cesarza, roboty Pana Chodet, na powrót są postawione w izbie obrad — P. Perruche, płatnik domu cesarskiego, który Cesarzowi na wyspę towarzyszył, mianowany został podskarbnym koronnym, na miejscu P. de la Bouillierie — P. Fauchet, nowy prefekt departamentu Gironde, do Bordeaux wyjechał — Ma być wybito monety cesarskiej 200,000 sztuk złotych dwódziesto-frankowych — P. Abbeville, dowódzca twierdzy La Fère, miał wczora audyencyą u Cesarza — P. Paer powrócił do urzędowania swego, Dyrektora teatrów dworu i opery włoskiej — Kiedy Hrabia Artezji, d. 9. marca, przymuszony był z Lionu wyjechać, jeden tylko gwardyak narodowy konny ofiarował się mu towarzyszyć. Cesarz udzielił ozdoby Legii honorowej dla tego ślachetnego obywatela.

Taż gazeta donosi z Dieppe, pod 27 marca: „Dnia dzisiejszego, z rana o godzinie 8mej, dwie fregaty angielskie, jeden bryg i jeden kutter ukazały się przed naszym portem. Zapytano dowódcy stowiska: czyli okręty francuskie mogą zawiać do portów angielskich? Odpowiedział: wolno. Natychmiast jeden z naszych okrętów wyszedł pod żagle; ładany przez stacyą, otrzymał wolność płynąć dalej. — O godzinie 3ej z południa, zawinął tu statek przewozowy, Xiążę Wellington zwany, na którym się dziesięciu podróżnych, samych Anglików, znajdowało. Później nieco, oddział angielski puścił się na głębiną morską i odpłynął. — Kapitan statku przewozowego, który przewoził był P. Castries i jego

familią do *Brighon*, oświadczył za powrotem, że powszechnie jest rozumieniem w *Anglii*, iż żadnego nie ma powodu do wojny z *Francją*. „

Gazeta, Korrespondenta hamburskiego, pod d. 1 kwietnia donosi: „ Zapewniając, że ekwipaże Cesarzowej d. 27 marca z *Wersalu* wyszły! — Dobra tych, którzy rzeczy koronne wyprowadzili, konfiskowane bydlę mają — Dowódca w *Antibes*, który pokuszenie się *Bonapartego* o to miejsce wniwecz obrócił, ma bydlę synem Jenerała *Bertranda* — Gazety nasze zgola nie namieniają o poruszeniach wojska — Hrabia *Lacepede* mianowany jest wielkim mistrzem uniwersytetu — Gazety nasze prowadzą już *Ludwika XVIII* do *Frankfortu* — Port *Dieppe*, wyraża *Gazette de France*, zdaje się bydlę przeznaczonym na stosunki urzędowe między *Francją* i *Anglią* — Mówi *Gazeta Quotidienne*: Pewna jest, iż od powrotu *Bonapartego* wojska różnych mocarstw zbliżyły się do granic naszych — *Bonaparte* mianował Damy honorowe dla małżonki swojej: Panią *Bauveaux*, Xiężnę *Rovigo*, Xiężnę *Bassano* i Hrabinią *Duchatel* — Zaczynają tu wchodzić w modę okrzyki *niech żyje wolność* — W *St Brieux*, i innych miejscach postawiono drzewo wolności z trójkolorową banderą — Poczta z *Bordeaux* nie przyszła — Xiążę *Józef* często odwiedza brata swojego — Surowie są zakazane wszelkie karykatury na rząd przeszły — Jenerał *Grouchy* mianowany jest dowódcą *Lionu* — Hrabia *Ségur* zostaje na dawnym urzędzie wielkiego mistrza ceremonii.

Gazeta Korrespondenta hamburskiego donosi z *Paryża* pod dniem 2 kwietnia: „ Minister Policyi, Xiążę *Otrante* (*Fouché*), wydał list okólny do prefektów, w którym przepisuje: iżby policyą liberalną utrzymywali, nie wdawali się w drobne podejrzenia, nie naruszali używania praw obywatelstwa, i tylko się samemi uczynkami ograniczali: gdyż *Francyi* nic teraz nie zostaje do życzenia, i żadnego nie ma do obawiania się nieprzyjaciela — *Bonaparte* na rannych udworu pokojach miał powiedzieć, że nąypożądańsze wiadomości z *Niednia* otrzymał — Między adresami, które dotąd *Monitor* ogłosił, znajduje się także z *Lionu* pod dniem 31 marca — Jenerał porucznik *Compans* z *Nismes* tu przybył: Jenerał porucznik *Gerard* do *Metz* wyjechał, gdzie ważne dowództwo na objąć — Dnia 2go *Bonaparte* w sali tronowej przyjmował deputacyą Uniwersytetu: na jej czele znajdował się prezydent, *P. Etienne*: *Bonaparte* z wielą Członkami rozmawiał — Wczora gwardyą dla załogi tutejszney i gwardyi narodowey, na polu marsowem braterską dawała ucztę, na której więcej 18,000 wojskowych było. Xiążę *Albusera* także się na nię znajdował. Na końcu uczt popiersie *Bonapartego* przez orszak 7-800 oficerów przed *Tuillerye* było przyniesione, i *Bonaparte* w oknie się ukazał. Popiersie to postawiono na kolumnie na placu *Vandamme* — Jenerał *Rapp* do *Strasburga* wyjechał, gdzie obeymie dowództwo 3ciey dywizyi wojskowey. Xiążę *Albusera* napowrót do *Alzacyi* wyjechał; dla uczynienia tam ważnych militarnych rozrządzeń — W *Bordeaux* chcieli królestwo oba tamtejsze regimenta liniowey rozbroić; ale nie przyszło do tego. Gdy Xiężna *Angoulême* rewiję oba tych regimentów odbywała, nie chciały one, podług gazet naszych, wołać: *niech żyje Król* — *Gazeta, Journal de Paris*, zawiera uwagi nad deklaracyą wiedeńską pod 13 marca, i mniema, iż zupełnie odmieniły się rzeczy, aniżeli wówczas były, kiedy tę deklaracyą pisano! Wewnątrz *Francyi* spokojność zmieszana nie została, etc.

W *Monitorze* z dnia 2go znajdują się następujące telegraficzne doniesienia:

„ Lyon, dnia 1 kwietnia
„ Wszystko w zupełney jest spokojności. Wczora między gwardyami departamentu *Drome*, które 600 ludzi wynosiły, a znaczną kupą insurgentów południowych, przyszło do rozprawy pod *Montelimar*. Ostatni w mgnieniu oka zniknęli. Wojska liniowey, które pospół z insurgentami isdż przymuszono, znown się zgromadziły pod znaki orłów. Insurgenci uciekli. Mieszkańcy departamentu *Drome* spieszenie ich scigają. Xiążę *Angoulême* d. 29 do *Montelimar* przybył. On się uratował. „

Depesze Jenerała Dowodzącego tą dywizyą, dnia 1go kwietnia, o godzinie 2rey. „ Wszystkie wojska lini-

jowe załogi *Marsylskiéy*, które z ochotnikami marsylskimi do *Gap* były poszły, złączyły się z gwardyami, które naprzeciw nim wyszły. Żołnierze i gwardyacy uściskali się z sobą. *Marsylczycy* w różne uciekają strony. Żadnego razu nie wystrzelono, i nie wystrzela. „

Xiążę *Tremouille* aresztowany i do *Chateauroux* zaprowadzony został — Członkóm *Legii honorowey* wypłacają wszystkie zaległości — Wczora powiesił się jeden człowiek, dla tego, że 50 lat dożył — Oznaczono dla marszałków liczbę adjutantów: 1 adjutant dowódca, 1 półkownik, 1 szef szwadronu, 1 szef batalionu, 4ch kapitanów lub poruczników — Xiążę *Józef*, Xiężna *Julia*, córka jego i Xiężna *Hortensya*, byli wczora na obiedzie u *Bonapartego* — Hrabia *Chaptal* mianowany jest ministrem handlu i manufaktur — Codzień, wyraża monitor w artykule z *Bruzelli*, rozchodzi się pogłoska, że *Bonaparte* nie żyje, albo, że w *Paryżu* stronnicy królewscy powstanie zrobili — Kończonę bydlę mają roboty, około posagu *Henryka IV*: posąg ten będzie postawiony na placu zwycięztwa — Wokolicach *Bazyli* ma się zgromadzać znaczny korpus francuzki — Xiężna *Angoulême* 29go jeszcze się w *Bordeaux* znajdowała — Wojsko neapolitańskie, użyć się mogące, wynosi 70,000. — Proboszcz w *Quoy*, niedaleko *Poitiers*, do swych parafian miał kazanie, zagrzewające ich do uzbrojenia się za *Króla*: jak tylko się dowiedział o przybyciu *Bonapartego*, prosił w kościele o przebaczenie — W dawniejszey *Vandei* znalazł się nowy *Charette*.

Tenże *Korrespondent* donosi z *Metz* pod 30 marca: „ D. 26 t. m. wysłali *Bawarczycy* mały oddział do *Harkirch*, miejsca o wystrzał karabinowy od *Frauenberga* położonego, które pierwszym jest punktem granicy. Podjadły bawarskie zaszyły aż pod most *Frauenberski*. Celnicy porwali się do broni i ustawili bagnety. Natychmiast w *Sargemünde* i innych miejscach rozeszła się pogłoska o wpadnięciu. Ale *Bawarczycy* nie mieli nieprzyjacielskiego przedsięwzięcia. Poruszenie ich było tylko skutkiem miejscowego rozporządzenia. „

S Z W E C Y A

Gazeta berlińska zawiera z listu ze *Sztokholmu*, pod d. 31 marca: „ Dzisiejsze gazety nasze namieniają o przygotowaniach wojennych wewnątrz naszego Państwa, i czynią uwagę, iż przygotowania te iedynie tylko w celu utrzymania powszechnego pokoju, przeciwko *Francyi*, są zamierzone. Donoszą też, że pewnie wojska do *Holandyi* wysłane będą, Uzbrojenia te, równie na morzu iak i na lądzie, są znaczne. (Późniejszy list z *Zelandyi* pod d. 5 t. m., zapewnia, że wiadomości o wielkich przygotowaniach tak w woysku, iak i na flocie, są bez zasad, i że *Seym* odbywa ciągle działania swoje, dla dobra królowego, a to w nąyglębszym pokoju.)

1 Oświadczenie imieniem *WW JPP* Stanisława Porucznika wojsk byłych *Polli*, i *Szymona* braci *Gąseckich*, przeciwko *W JP* *Marcinowi Chalewińskiemu* Staroscie: iż gdy tenże *W. JP* *Chalewiński* ma zamiar wchodzić o przedaż ichedy *Sukcesyynny* w *Dobrach Czahiskach* w *Pittcie Wileńskim* i w innych sytuowanych, po zesłzły *Szwykowskiéy* z *Gąseckich* *Skarbnikowey*, na małoletniego jego syna *Juliana Chalewińskiego* zeszlą z *Gąseckich* wprzód *Mikuliczową* in post *Chalewińską* siostrę rodzoną *Oświadczaających* się spłodzone przypadający. — *Oświadczaający* się niniejszym oświadczeniem ostrzegają każdego: komukolwiek zaproponowane będzie nabyć takowey schedy: że w tęj mierze jakiegokolwiek opisy *Starosty Chalewińskiego*, żadnego waloru mieć nie mogą pod nieletność aktora *Juliana Chalewińskiego*, tym więcej bez prawnego na to przystąpienia ze strony *Oświadczaających* się jako prawych *Dziedziców* i *naybliższych krewnych*. Nad to, gdy *W. Marcin Chalewiński* Sta znaczną do siebie wzięwszy sumę wnioskową i wyprawą ruchomość po zesłzły *Zenie* swojej, żadnym dotąd *Zapisem* tego nie ubezpieczył — O co *Oświadczaający* się w udzielnym porządku popierać będą process, to tym bardziej jako na wyraźną krzywdę syna małoletniego działający, nie może stanowić względem wybycia, ile *Dziedzictwa schedy sukcesyynny* *W Szwykowskiéy* respective *Ocy* *Oświadczaających* się, przez którego głowę takowa *Sukcesya* spadła, jako więc w *Dobrach* czystych *Dziedzictwo* dla *Oświadczaających* się, a szacunek tylko czwartey części na rzecz nieletniego *Juliana Chalewińskiego* należy — Ktoby z tym pomimo ostrzeżenie wszedł w nabyć, i gdyby opłacił *W. Staroscie Chalewińskiemu* pieniądze, zrobi to na własną utratę i szkodę, gdyż *Oświadczaający* się mając naybliższe prawo dbać o całość własności nieletniego *Chalewińskiego*, iaka się temu po zesłzły jego *Matee* a rodzoney siostrze *Oświadczaających* się przynależy, nie postąpią w possessyę dla nabywcy schedy w *Dobrach*, które *Dziedzictwo* iak się obiawiło *Oświadczaającym* się należy, niemniej bez prawnego ubezpieczenia i ewikcyi, tak na wziętą sumę wnioskową i ruchomość wyprawą, jako też i na walor takowey schedy, jakaby summa z szacunku oney wypadła, ani *W. Chalewińskiemu* ani nabywcy nie wydadzą. — Takowe *Oświadczenie* podpisujemy. *Stanisław Gąsecki* Por: b. wojsk *Polli*: *Szymon Gąsecki* Sędzia Gr:

2. Od Rządu Gubernińskiego Wileńskiego czyni się ogłoszenie, iż chociaż ten Rząd pod dniem 27. marca wzywał życzących wziąć w dzierżawę arędowną za dług miastu Kownu majątki Obywatela Zawifzy Szlaboherze i Nowoherze, w Pttcie Szawelskim położone, z tym iżby życzący przybywali dla licytacji do Skarbowey Izby Wileńskiej w terminach pierwszym dnia 9go, drugim 12go, a trzecim ostatecznym dnia 15go terażniejszego kwietnia, z dostatecznymi i prawnymi ewikcyami; ale ponieważ takowa licytacja przeniesiona została dla odbycia się do pomienionego Rządu, w którym w tychże terminach odbywać się będzie jak pierwicy naznaczono; chcący przeto majątki takowe wziąć w arędę, mają przybywać do pomienionego Rządu na dzień 12. i 15. terażniejszego kwietnia. Dnia 9. kwietnia 1815. roku. Sowiechnik Machwitz. Sekretarz Dmitrewski.

3. Sąd JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziemiański Pttu Minskiego Moją Ukazu Min. Guberskiego Rządu obowiązany będąc do wyświecenia majątku należnego zesłanemu Andrzejowi Matulewiczowi dla domierzenia satysfakcyi długom po śmierci tegoż pozostałym i wczęści dla Izby powszechney Opieki ustąpionym, przez niniejsze Obwieszczenie wzywa wszystkich Kredytorów i Pretensorów pomienionego Matulewicza oraz utrzymujących wposobie zastawy lub innym jakimkolwiek względzie majątek temu przynależny a narównie ze wszystkimi ku satysfakcyi długow poświadczyć się winny, do stawiania przed sobą na dniu 25. Junij bieżącego Roku i przytym ostrzeżę, że w zdarzeniu niejawienia się kogokolwiek z Pretensorów czyli też obowiązanych do odpowiedzi pretensyom zesłego, Sąd Niniejszy wpełnieniu Zwierzchniey woli, nie mogąc czynić zwłoki, zmuszonym będzie i wnieprzymotności koniecznej poruczone sobie dzieło i żaden zniestawiających na Konsekwencye jakie Prawa zadyktują uważać się nie będzie miał Prawa. Roku 1815. Apryla 3. dnia. Józaffat Jwanowski Piarsz Ziemiański Pttu Min.

3. Za Remissą Sądu Głównego 2go Departamentu na d. 25 7bra 1814 Roku nastąpił, takż i Exdywizorzya Dobr wielkich i małych Hranicz, oraz doższego funduszu WW. Czertowiczow w Poie Wilejskim sytuowanego, determinując, że Sąd Taxatorsko-Exdywizorski z Urzędnikow takż Remissą naznaczonych złożony, ad fundum wielkich Hranicz na dniu 27 Februraryi terażniejszego 1815 Roku w zupełnym komplecie zebrałszy, Sady swie zaresassumował, a z kolei odraczania onych po dzień 21. Marca, na takowym do kontynuacyi pierwowiazdowey czynności przystąpiwszy, między doższym Jwantacyą i Administracyą nad Hraniczami wielkimi oraz Rezuciołowszczyzną zniat, Akta z rozdziału sprawy wypadające, z kim należało rozstrzygnąć, w Sprawie i Komportacyą wzajemną takż, w Sprawie Kredytorach i Pretensorach, jakoteż w Sprawie interesu zawołanym, wszelkich papierow i notarzi i na Regestrze, a ruchomości tylko na Regestrze exakte sporządzić się powinni, do Kancellaryi Sądu Ziemi: Pttu Min: na dzień 1. Junij terażniejszego Roku z pereystencyą oney dwómiesięczną i wolną nawzajem za Reversami komunikacyą vigore żalob przeznaczył, pomiare majątkow wyznaczonym Komornikom zalecił, zjazd powtórny ad fundum wielkich Hranicz na dzień 15. Maja następnego 1816 Roku odłożył, i do stanności na onym wszystkich Kredytorów i Pretensorów pod utratą ich rzeczy powołać postanowił, przez niniejszą Awizacyą obwieszcza się — Działo się na Sessyi Sądowey 1815 Roku Marca 26. d. w Hraniczach wielkich. Franciszek Wirpeza Sędzia Ziemi: Bobruyski Exdywizor. Wincenty Moszyński Sędzia Ziemi: Jhumen: Exdywizor. Ferdynand Dworzecki Podśedeł Ziemi: Pttu Wilej: Exdywizor. Zgodno z protokołem Ziemi: Min: Depar: i Exdywizorski Regent Ignacy Mroczkowski.

3. Remissą Sądu Głównego 2go Departamentu Litewsko-Wileńskiego, w dniu 9. Januaryi 1814 roku nastąpił, przeznaczony został majątek mój Krzozeniszki na takż Exdywizorzya. W tymże samym roku marca 16. dnia Sąd Exdywizorski w terminie, Remissą oznaczonym, czynność pierwszemu z jazdowi właściwą całkowicie dopełniwszy, dzień 19. Augusta na powtórny zjazd swój zadeterminował, gdy w tym czasie dla różnych przeszkod nie mógł dopełnić swego postanowienia, w dniu 9. Apryla 1815 Roku wydanym Obwieszczeniem Sąd Taxatorsko-Exdywizorski nie zawodne zebranie się na dzień 6. Maja tegoż Roku zapowiedział. W jakowym terminie wszyscy moi Kredytorowie i mający

pretensye, iako i Debitorowie do majątności Krzozeniszek w Poie Wilej: położony przybydź raczyli; przez niniejszą Awizacyą wzywam i upraszam. P. Bagmewski Aktualny Konsyl: Stann.

3. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski Dekretem Ziemi: Oszmian: w Ru 1814 9bra 24. zapadłym na rozdział majątku WJPP. Józefa i Antoniny z Torczyńskich Stelnickich Porucz: b. W. Polch przeznaczony, zebrałszy do folwarku Łodwitwerszczyzny w Oszmian: Poie położonego, po rozpoczęciu swego dzieła i po oznaczeniu na stronach Komportacyi, odkład Sądownictwa do dnia 15. Maja w Ru 1815. zapisał, w jakim czasie aby wszyscy Kredytorowie i Pretensorowie do majątku tymże WW. Stelnickich należący z dowodami ich pretensy n-pewniającemi do Sądu Exdywizorskiego stawali, niniejszą czyni się Awizacyą. Raymund Chodźko Sędzia Ziemi: Oszm: Exdywizor Jerzy Zakrzewski Sędzia Grodz: Oszm: Exdywizor Dawid Zawadzki Sędzia Grodzki Oszm: Exdywizor.

2. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w Dobrach czyli Miasteczku Szydłowie, w Powiecie Rosień: w Gubernii Litt: Wilej: składający się, mając Dekretami Sądu Głł: najsćcisze obowiązki sledzenia i wyszukiwania wszelkiego majątku ruchomego i funownego po zesłanym s. p. JW. JX. Tadeuszu Bukatym Biskupie Tespian: Sufraganie Zmudz: Infułacie Szydłowskim Kawalerze Or: na satysfakcyą jego wierzyteli oddanego, na siebie włożony. Gdy temi Dekretami choćby pod niestannosc którejkolwiek strony, przyspieszyć koniec konkursowi jest obligowany, i gdy z dowodow pisma przez Komportacye złożonych, te znajdzie ślady; iż pomieniony JW. Biskup Bukaty, chwalebna litoscia powodowany, pełniąc oraz obowiązki dobrego Obywatela, zyskawszy względnie u Najjaśniejszey Katarzyny Imperatorowey włzech Rosyi, niemając liczbę w czasie rewolucyi Polskiej w niewolę poranych oswobodził, na transport których z miejsc duzo odległych znaczna sumę do około 2.000. czer: zll: wynoszącą wydatkował, z ktorey masy rozmaici Obywatele i Ich Synowie, w wielosci każdy na siebie przyjęty, przez Obligi karty, i listy temuz dobroczyncy swoiemu, w Roku 1795. powydawane opłatę uręczyli, z tych iedni opłaciwizy ichedy swoje, Inskrypcye odebrali, a innych Obligi karty i listy, wicisze i Powod zawinienia, wyswiecające, bez poświadczenia między papierami opłaty, między papierami zmarłego Biskupa znajdując się. Sąd przeto Exdywizorski za takowemi dowodami, mając obowiązek wszelkiej należności Biskupa Bukatego do oguiney Masy Majatku jego przyliczenia (ile niebędąc pewnym jeżeli za onemi aktualnie się należące pieniądze) w skutek wyrokow swego Sądu 1809 Junia 18. i 1815 Marca 18. zaszylich, ma honor każdego pismodawcę, lub iego Sukcesora i wzystkich Debitorow zesłego Biskupa Bukatego zawiadomić, że od JW. Antoniego Suchodolskiego Wojewoly Grodz: za fyna iego Ignacego Suchodolskiego Kapitana na TBCh 10, od WJP. Leona Korsaka Chor: na czer: zll: 30, od WJP. Karola Zdanowicza Chor: na Rubli 52 kopieiek 57, od WW. JPP. Apolinarego Puzyny Majora, Józefa Montwily Rott: Ignacego Suchodolskiego Kapitana Franciszka Szczęsnowicza Chor: Ambrozego Koziella Podporucz: Kaspera Dzieśzuka na TBCh 40 rubli 234. kopieiek; 74 od WJP. Donata Pieślaka na Rubli 73 kopieiek 7 od WW. Jana Drużyny Rott: Mikolaia Houwalta Rott: Ferdynanda Lizandra Porucz: Antoniego Kowzana i Wincentego Zongolowicza Chorążych na summe czer: zll: 375, od W. Stanisława Eydziatowicza Pułkownika na czer: zll: 20 Rubli 2 kopieiek 21, zll: 24. od W. Antoniego Dzierdziewskiego Pułkownika na czer: zll: 15 i zll: 10, od W. Ignacego Eydziatowicza Pułkownika na czer: zll: 22 od W. Macieja Dawnorowicza Majora na Rubli 49, nadto iefzcze od Cywilnych Obywateli, jako to: od WJP. Szukszty na zll: 166, od W. Rumfzewicza na TBCh 19, od W. Krzysztofa Bereckiego Porucz: na zll: 175 gr: 19, od JP. Dominika Maczuka na zll: 299, od W. Jana Białzora Straż: Koyran: na czer: zll: 50, od W. JP. Bohufzewicza Rott: Upitt: na czer: zll: 12, od W. JXiedza Butkiewicza Altarysty Szad: na Rubli 5, od W. Kobelina na czer: złotych 18, od W. JP. Ignacego Szemiotha Szam: J. K. Mści na czer: zll: 3, od JP. Antoniego Hanuszowskiego na czer: zll: 14. TBCh 1. flor. 9. gr: 18 rozmaite inskrypcye, od zesłego Antoniego Giedgowda Stoll: Zmudz: Star: Twer:

byłego Sędziego Telfzew: Dekreta oczewiste na zł: Poll: z okładem 24,000 znajdujących się, i także dług na W. Kasperze Dzieszuku i Józefie Medekszie w Powiecie Kowień: miezkających z Dekretów Sądu Kowień: okazuje się, i za-które mieliby było opłacono, lub jeżeliby kto miał jakie zarzuty, aby w przeciągu odchodzącej Sprawy, poczworszy od dnia 27go następnego Mscu kwietnia idącego Roku naydalej za tydzień, każdy sam lub przez Plenipotentą w Sądzie Exdywizorskim iawił się, i dowody w tymże Sądzie lub Kancellaryi składał uwiadania, w przeciwnym bowiem zdarzeniu, gdyby który z Debitorów ani sam stawał, ani też dowodów złożył — Ze Sąd Exdywizorski po zaawizowaniu trzykroć przez Gazyety niniejszego uwiadomienia, wszelkie obrony iako dobrowolnie opuszczone, za istotnie w amisyą, podane uważać, i tym samym przerzeczono summy za aktualnie uznać, oraz na rzecz Kredytów, zmarłego Biskupa zasądzić będzie zmuszony, niemniej że Dzieło swojemu Sądowi poruczone kontynuować przedsięwziąć — Ostrzega, działo się na Sessyi w Szydłowie 1815. roku Mscu Marca 18. dnia — Jozefat Zaleski b. Chorąży Sędziego Granicznego Ptu Rosińskiego Exdywizor w Szydłowie Prezydent — Zgodno z Protokółem i Dekretem Exdywizorskim świadczę — Juwencyusz Gutowski Sąd Gran: Appell: Ptu Rosień: Sekretarz i Exdywizorski Regent.

3. Na fundamencie rezolucyi Sądu Gł. Mińskiego 2go Departamentu w dniu 19 xbra 1814 roku następującej, uprzednio zasłanej Remissie z tegoż Departamentu, i Exdywizora nowego dworu majątności W. Tomasza Proszynskiego w Mińskim Poie sytuowanej, satysfakcyą nakazującej, że Sąd Taxatorsko-Exdywizorski z Urzędników tak rezolucyą naznaczonych złożony w terminie z obwieszczenia czterech niedzielnego właściwym to jest: w dniu 15 idącego roku i miesiąca, ad Fundum nowego dworu, kompletnie zjechawszy, po zapisanej Reassumpcyi, Jurzydykcyą swoją podług żądania stron do kamienicy W. Kisterowej w Mieście Mińsku na wysokim rynku sytuowanej przeniosł, a w porządku zaskutecznienia poruczonej sobie czynności, między dalszym, Inwentaryą i administracyą majątku Nowego Dworu uznawczy, akta z rodzaju sprawy wypadające udecydował, kopią z spraw i komportacyą wzajemną tak po wszystkich Kredytach i pretensorach; jakoteż samym Debitorze W. Tomaszu Proszynskim wszelkich papierów w naturze i na regestrze, a ruchomości tylko na regestrze exacte sporządzić się powinnym do kancellaryi Sądu Ziem. Ptu Miń. na dzień 1 marca teraźniejszego roku z persystencyą onej dwumiesięczną i wolną za rewersami komunikacyą przeznaczył, pomiarę ziemi wyznaczonemu Komornikowi zalecił, zjazd powtórny do Miasta Mińskiego na dzień 27 julij idącego roku odłożył, i do stannosci na onym, wszystkich Kredytów i pretensorów W. Tomasza Proszynskiego, pod utratą rzeczy, powołać postanowił, przez niniejszą awizacyą obwieszcza się. — Działo się na sessyi Sądowej 1815 roku marca 19 dnia. Franciszek Wirpsza Sędzia Ziem. Ptu Bobruy. Exdywizor. Ferdynand Dworzecki Podsekretarz Ziem. Ptu Wilej. Exdywizor. Felix Wiszniewski Pisarz Ziem. Ptu Mozyr. Exdywizor. Zgodno z Protokółem — Ziem. Miń. Dekr. i Exdywizorski Regent Ignacy Mroczkowski.

2. Gdy pierw w Kurjerze Litawskim za Nrem 64 1814 Roku JP. Fabian Szukiewicz był Sędzią Granicznym Lidskim przejęty gorliwością utrzymania Testamentowej dyspozycyi zesłego Biskupa Wołczackiego Datę 7 Kwietnia w Roku 1809 noszącej — Przez siebie W. Symplecyanowi Popławskiemu pod R. 1811 w mscu Listop: nie bez wytargowanych pożytków wręconej — A Dekretem oczewistym Ziem: Wileńskim po uprzednim wyrzeczeniu ięże przez samychże Donataryuszów Moniuszków, Trzemeskich, Popławskiego, Petrozolim Szamb: i dalszych, za żaden dowód prawny nie przyjęty, i tylko dla odkrycia Autora przez tenże Sąd Ziem: Wileński w Kancellaryi swojej umieszczony — Wezwać wszystkich wiadomych o nastaniu i sprawunku rzeczonych Testamentu — A szczególnie Pieczętarzy dla wzniesienia z gruzów upadłej już na zawsze bezbożnej Fakcyi, miał śmiałość — A ślad osnowanej przezeń Planty, gdy niejaki Stanisław Hromyka w rządzie Pieczętarzy Testamentowych znajdujący się — W Roku teraźniejszym Kwietnia 1 d. przez Gazetę Warszawską Korrespondenta pod Nrem 26 obawić raczył swoje chęci do najsilniejszej Szukiewiczowi pomocy — W odkryciu twórczych zasad owego Testamentu, a ztąd wy-

dzwignienia ięgoż z nicości, odstępnstwem stron i przez Urząd Kraiowy nań wtłoczonej — Gdy więc zachody i starunki JP. Szukiewicza podobnież swojemu celowi wzmagane podporami, aczkolwiek z iednych pochodzą źródeł — W cieniach wszakże swojego rozlewni maskować zdają się pozory do dalszej kłótni — W. JX. Taulery Wołczacki Kanonik Inflancki Brat rodzony s. p. Biskupa i po nim iedyny następca zlecił wyraznie niżej podpisanemu zawiadomić Publiczność o tem co następuje: amo: Kiedy s. p. JW. JX. Walenty Wołczacki Biskup Tomaszowski w d. 4 Grudnia 1810 Ru w Dobrach swoich dziedzicznych Suderwie zszedł z tego świata — Niżeli ta wiadomość Bratu ięgoż rodzonemu W. JX. Kanonikowi komunikowaną została — Obecny w tychże W. Piotr Kleczkowski Podkomorzy Trocki i razem destynowany Sędzia na sprawę Graniczną od Suderwy z Samsiadami, z wiadomych sobie natchnień i do niej użytey pobudki zinententować postanowił wszelkie sprzety, składy a między onemi skutule z papierami w której się znajdowały sekretne Biskupa adnotacye domowe, Rachunki i tym podobne Transakta wiedzy tylko właściciela dotyczącej — Lubo zaś to porywcze w obcym domu bez wiedzy i prozby Sukcesora rozrządzenie miało na widoku odkryć, nie do innego iak tylko spodziwany Testament — Ze iednak ten się nie okazał, dzieło Inwentaryjne od d. 4 xbra poczęte i w kilku dniach naystarowniej dokonywane świadczy i zapewnia — zdo: Zawiedzeni przeto w swoich nadziejach ci wszyscy, którym się podobało uroić że z Testamentu znaczne pojęgną udziały — Nie znalazłszy przy zwłokach Biskupa owej dyspozycyi, ani śladu w Aktach publicznych, przedsięwzięli szukać pomiędzy sobą oney — A tak W. Fabian Szukiewicz po Zonię de Domo iednego nazwiska z Biskupem pierwszy obwiescił W. Symplecyana Popławskiego Prezydenta Ziem: Lidsk: współkuzyna, że posiada sam Oryginał Testamentu i w nim dla siebie dał 80,000 zł: a który nastąpił w 1809 Apr: 7 trzema pieczętarzami upoważniony — Nie chciał zaś uczynić wywodu, iakim trafem i sposobami tę szczęśliwą otrzymał zdobycz — A więc JP. Popławski lubo z pierwszego nań względu uczuł w duszy swojej przekonanie że ów szpargał w podpisach rąk i Biskupa i Świadków naywidoczniej sfabrykowany — Jęby stoli przemysł po wprowadzeniu ięgoż w Akta nie doradził zatracić Oryginał — Postanowił dla Szukiewicza uczynić prezent w Assekuracyi pod Rokiem 1811 na zasadzie wszakże ważności tegoż Testamentu cparty — A wydobywszy z rąk Szukiewicza Oryginał z dalszemi annexami — Będąc przez Moniuszków i Trzemeskich, a w kolej samego X. Kanonika pozwanym przed Sąd Ziem: Wileń: złożył ony w tymże Sądzie — ztio: Niżeli zaś uiszcł rzeczony z nakazu Sądowego obowiązek, starał się sprawdzić przez ścisłe wybadanie, czy umieszczeni pieczętarze w istocie rękami swoimi stwierdzili to pismo będąc od Biskupa przesłanymi — Lecz znalazł że dwaj Świadkowie Prezydent Ziem: Wołkow: Zyniew — J Podkomorzy Kobryń: Wiktor Bogusławski już nie żyli pod Rm 1811 — Których charakter ręki skonfrontowany z podpisami na Testamencie obiasnił nayręczywiej, że wzmiankowane podpisy zmyślone — A trzeci Świadek W. Stanisław Hromyka Sędzia Nowogrodzki wydał otwarty zapis z deklaracyą zaprzysiężenia, że się nie tylko do Testamentu Pieczętarzem nie pisał, i proszonym nigdy nie był, ale nawet osoby s. p. Biskupa nie znał — Lubo więc; W. Popławski miał sobie przez tę dyspozycyą akordowane 80,000 zł: nie chcąc wszakże czerpać pożytków z obecnych nie przystoynych, a właścicielowi szkodliwych działań przez Publiczny Protest w Ru 1814 Lutego 5 dnia w Ziem: Wileń: zanesiony, wyrzekł się i tworu Testamentu i twórcy ięgoż, niemniej darów zwolą Biskupa nie zgodnych dla siebie. — A na całej powyższej Historii zaprzysięż deklarowawszy Punkta do przysięgi w d. 1 Lutego w ręczył Sądowi, iakowe przezeń w d. 16 Eor: do Aktów przyjętemi zostały — zto: Z rozwagi i na wyrażone okoliczności względu — Gdy Donataryuszowie łaskami i rozdawnictwem Testamentu obdarzeni, uznawszy ięgoż nikczemność, szczególnie Moniuszkowie, Trzemescy, Wołk Sędzia, Petrozolim i dalsi odstąpili zamiaru obstawania za nim. I zrzekli się na Sądzie — Ten Sąd poświadczył o rzeczonym postanowieniu ów szpargał Dekretem oczewistym Marca 10 w Roku 1814 odrzućwszy — Przez udzielną rezolucyą 29 Apr: zalecił W. JX. Kanonikowi wszystkich zamieszczonych w testamencie przez Pozew Edyktałny w gazecie powołać dla odkrycia Sprawy i kary rozciągnięcia na imię — A ztąd chociaż mara zwodnicza wyobrażeń Testamentowych zwróciła rzeczy zawihrzone, do przyrodzonej kolej i W. JX. Kanonik ciekaw krwi osiągnął po Bracie

swoim Biskupie intestate zeszłym ogólny leżący, Summowny i ruchomy majątek — Duch wszelkie Fakoyi (aczkolwiek wrzódle swoim przecięty i zniszczony) nie przestał jeszcze czuć, gazety bowiem, Warszawskie i Wileńskie Obwieszczały Osoby, WW. Szukiewicz i niejakiego Stan: Hromyki, z których pierwszy do wsparcia siebie różne osoby ogółem bez wyrażenia, zwoływa — *Drugi* oświadcza pomoc w celach enigmatycznych podpory Testamentu i donosi że był do onego pieczętującym — Ta wszelkie komplikacja między niemi stosunków nie trafia nadąć istnienia *titulo* Testamentowi. Który nigdy nie nastał, a prezentowanego szpargału był wystempek — W. JX. Kanonik szanując stan swój i czucie wewnętrzne spokojnej Duszy, nie czyni zarzutów żadnych przeciw komubądźkolwiek — Przekonany że karą zbrodni jest zgryzota sumienia. Żąda tylko by być obśmianym — *zmo:* Gdy W. Stanisław Hromyka Sędzia Nowogrodzki w rządzie Pieczętarstwa do Testamentu zamieszczony wydał W. Popławskiemu urzędowe świadectwo, że się nigdy nie pisał i osoby Biskupa nie znał — Zkąd że się obśmian w Korrespondencie Warszaw: druga tegoż imienia, nazwiska i Tytułu osoba, która by być miannuąc Swiadkiem — *zdo:* Czemuż on do Sprawy w Ziem: Wileń: tyłu pozwami Edyktalnemi w Kuryerze Litteńskim bytemi pociągany nie stawał, i swojego teraz ogłaszającego się nie popierał dowodu — *zto:* Dla czego nie raczył zawiadomić w którym Kraju? Prowincyi, Powiecie i Parafii leży majątność Stara Wola tegoż Dziedziczna gdzie niby przemieszkiwa, i gdzie rozłożony folwark Brodów Józefa Skoralskiego, który miał niby czy układać, czy przepisywać Testament — Jeżeli więc t-y potrzebny i z porządku Awizacyjnego wypływający nie chciał odkryć wiadomości — Jawnie przekonał wszystkich, że obecnie tylko żąda pomagać widokom, Niechże się zatem nie ukrywa. Ktokolwiek posiada dowody rzeczywiste utworu Testamentu klarygujące. Przeciwnie zaś jeżeli tylko chce być sprężyną od ruchu cudzej zawistnej intrygi, niech się lęka sprawiedliwości i kary. Wie najbliżej, i w Duszy własnej jest przekonany, że Aktor, że s. p. Biskup Testamentowych rozrządzeń nie działał. Pomniąc że bliższy i dalekij krwi swojej przez ciągłe wsparcia i wychowanie przystoynniare oszczędności przychodzące, nadto się wypłacił z moralnych stosunków i czuciów. I dla tego W. JX. Kanonik znoząc Impozycyę o Testamencie podał uroczystą przysięgę w Ziemst: że go nigdy nie widział, nie słyszał nawet, a bardziej nie zatracił. Nie cofa i dopiero tej wyważonej myśli z czystością sumienia łączny, I tęknij tylko gdyby przy schyłku dni swoich pozyskał naysłodziejże własność *Pokoju domowego*. Niżej zatem podpisany w skutek poruczenia, swego pryncypała przez gazety Korrespondenta Warszawskiego i Kuryera Litt. wzywa W. JP. Stan: Hromykę Sęd: nie wiedzieć w jakim Dystrykcie w tejże gazecie Warszaw: pod Nrem 26 idącego Roku siebie mianującego, iżby przed Sądem Ziem: Wileńsk: osobiście wraz z obecnymi Annexami dla udowodnienia przedsięwziętej Imprezy stawał. Jnaczej wszystkie jego zaoczne, komubądźkolwiek konfidowane lub powierzyć się mogące odezwy, pisma i świadectwa, że żadnej posiadac nie mogą waluty, jako z niepewnych wypłynione żródła. Ogłasza i zawiadamia. Datt w Wilnie Roku 1815 M:ca Apr. 11 dnia v. s. Bernard Sobaniński Reg. Z. Ozm: Adw: Sąd: G. Lit: W. Wedle Ukażu Jego Imperatorskiej Mości Samowładnego Cał: Rosyja &c.

Z powodu uczynionej w Dodatku do Gazety Korrespondenta Warszaw: za Nrem 26 w d. 1 Kwietnia Roku idącego ręką niby niejakiego JP. Stanisława Hromyki Sędziego niewiedzieć w którym Kraju i dystrykcie mianującego się w publicznej Awizacyi, że ma u siebie obecne żadnemu powątpiewaniu nie uległe dowody wsparcia eksystencyi Testamentu s. p. Walentego Wołczackiego Biskupa Tomasenskiego w Ru 1809 nastać mianego dotyczące, a razem upewnić zdolne że ów Hromyka za pieczętarza do tegoż Testamentu był osobiście przez Biskupa proszonym i pisał się. X. Taulery Wołczacki Kanonik Infant Brat rodzony tegoż Biskupa i ponim iedyny następca w celu spełnienia wyroku w Sądzie Ziem: Wileń: pod Rokiem 1814 Kwiet: 29 d. zasłęgo ponownie wszystkich w dniu 10 Czerwca przez gazetę Kuryera Litt: pociągniętych a szczególnie JP. Hromykę dopiero iawiącego się przez niniejszy edyktalny Pozew przed Sąd Ziem: Ptu Wileńskiego wzywa i do usprawiedliwienia się z Regestru Taktowego z następnych powołuje przyczyn: *zmo:* Gdy ów *titulo* Testament przez W. Fabiana Szukiewicza pod Rokiem 1811 w m:cu Listopadzie Ur. Symplicyanowi Popławskiemu Prezydentowi Ziemsk: Lida: wręczony, a przezeń do Sądu Ziem: Wileńsk:

w Oryginalie reprodukowany w podpisach Biskupa i Pieczętarzy z zewnętrznej swojej postaci iasną zbrodnią fabrykacyi, niewiedzieć przez kogo spełnionej odkrył i wyswiecił tak dalece: że i Popławski i dalsi Donataryuszowie Moniuszkowie, Trzemescy, Wołk Sędzia, i Petrozolim, onego się wyrzekli. A Sąd Ziem: Wileń: w widoku odkrycia sprawy rzecz całkowitą o sprawunek tego szpargału do Regestrow Taktowych odesłał i X. Kanonikowi Wołczackiemu pociągnać wszystkich do rozprawy Pozwem edyktalnym determinował. *zdo:* Zaczem gdy przedmiot osnowanej do rozbioru materyi zaślagnie, iżby przez wszystkie stopnie dowodów przechodził podług srogości Ustaw na taki rodzaj właściwych. *zto:* W jakimym względzie gdy Ur. Stanisław Hromyka w Gazecie Korrespondenta Warszaw: przypowiadając się do uczestnictwa sprawunku tegoż Testamentu niby Pieczętarz. Lubo swój pobyt w majątku starej Woli obwieszcza. Lecz w jakim Kraju, Powiecie i Parafii ów folwark eksystuje nie przynosi zawiadomienia. W którym Gub: oraz Dystrykcie Urzędem Sędziego zaszczycony nie obraśnia. Co większa przybycia osobistego dla udowodnienia swego podpisu do Testamentu nie deklarując. Wzywa tylko iżby się ktokolwiek do iego wprost udał dla przyjęcia Świadectwa. Przez taki więc sposób gdy kabaliczną skłonność dla utworu tylko Fakoyi nie zaś odkrycia prawdy zapowiada. *zto:* Statut zaś Litewski w Artk. 16 z Rozdziału 1 i Konst: 1726 w rodzaju stosunków osobistości dotyczących stawać osobiście przed Sądem nakazały. A osobno Art: 7 z Rozdz: 7 w zdarzeniu dysputy własnoręcznych podpisów, lub ich wpierania komparować na Sądzie obecnie nie zaś przez Plenipotentą przeznaczył. Nakoniec gdy Art: 2 z Roz. 8 Pieczętarzami do Testamentów Urzędników, a w ich niebytności samą Szlachtą Rodowitą, w W. X. L. osiadłą wiary godną, mieć chciał i determinował — Zkąd wypływa rzeczowista powinność iżby ów Stanisław Hromyka Pieczętarzem mianujący się i pewność swego podpisu, i kondycyę wyrażone podług Statutu udowodnił: Z tych więc ogólnie przepowiedzianych pobudek zeszły JX. Kanonik pozywa Obżłigo Stanisława Hromykę przed Sąd Ziem: Wileński i do Regestrow Taktowych iżby Obżłiny za doysciem przez gazety tej edyktalnej cytacyi nie tylko sam osobiście do wzmiankowanego Sądu przybywał, ale też złożył nayspewniejsze dowody i swego urzędowania i konduity, niemniej osiadłości Ziemskiej przez należne od Zwierzchnictwa (pod którym przebywa) świadectwa. Przy czem wszystkim przyjął nayrychlejszą i żadnym zwłokom nie podległą rozprawę stopniami stanowi Interesowi odpowiedniemi. A w razie nie okazania dowodów teyże osiadłości Ziemskiej o postąpienie z nimże wedle Artyk: 29 i 45 z Rozdz. 4 tudzież Monarszych Ukazów. O rozciągnięciu kar prawami przepisanych i powrót wydatków prawnych. Takowy Pozew przybyty w oddzielnej zgodnej Kopii do drzwi Sądowych Ziemsk: Wileń: Datt Roku 1815 M:ca Kwietnia 12 dnia. Wincenty Kondratowicz Wózn: Powiatu Wileń: i Sądu Gł:go Littgo Wileńskiego.

3. Niżej podpisany zapobiegając, poddać do wiadomości publicznej, przeciw zawieszonę awizac: i przez WJPanią Małgorzatę Sorokową Chorążynę Ptu Zawiley, o dworek na Zarzeczcu pod Nrem 516 będący. Iż zamierza i publiknie o wypuszczeniu w kilkuletnią arędę ony, przymuszony jestem przez publiczne oświadczenie ostrzedz mogących się znaleźć Kontrahentów, że Pani Sorokowa nie ma żadnego Prawa do tego dworku, i nie jest jak czasową Intruzorką, i ku przekonaniu powodów wejścia jej do dworku pomienionego nayrzetelniesze dołączam pokrótce objaśnienie. — Po śmierci oycy W. Edwarda Soroki Pisarzewicza pozostałe, folwark Uswicie, znaczne w nim gospodarskie zapasy i przystoyną ruchomość, dworek pomieniony, i 48.000 kapitału z pewnych lokajów, zeszły s. p. w roku 1812 Leon Soroka mają pomienionę, a jako Stryi rodzony Pisarzewicza w roku 1796 zagarnął w swoje zarządzenie i opiekę wszystko. Chociaż JWW. Mar. Guberski Sulistrowski i był Sędzia graniczny Ptu Zawiley. Buczyński Pisarzewicza opieki nie mały przeciąg współnikami, i kiedy upodobało się tymże JWW. rzec się takowego opiekowania, a zaieli się czulej opieką nad Synem zeszłego Chorążego, i protekcyą matki jego. Gdy wyszedłszy w roku przeszłym Pisarzewicz z opieki nie może należeć istotną figurę, którąby powrócił własność jego i niewiedząc gdzie 19 letnia intrata z Uswicia po 6.600, z dworku po 2.000 gurą złeh corok czyniło, z powyższem kapitałem w jedno spłyciwszy czyni 200.000 złeh gdzie zalega, o dworek własny Pisarzewicza dopiero zdezolowany, i do tego Chorążyna

zamitręża wejścia w posesyja jemu, projektując żeby czekał Pisarzewicz wyjścia jej Syna z opieki. Także Strzy rodzony Pisarz a brat zeszłego Chorążego, Michał Soroka żyć przestawszy, zostawił w równy podział folwark Skirlany, i ten w połowie jako Sukcesora po Bacie, a w drugiej części jako opiekun Pisarzewicz. Chorąży pod swoje władanie zaiowazy, niebawnie zszedł z tego świata. Przeto porządkiem dopominać się W. Pisarzewicz swojej należności zaczyna, i nim będzie miał zwroconą, jako mając nadzieję w przepisach praw Litewskich w rozdziale 6 równie uoczerzędnia o Gubern. punktu 222 i dalszych z rozdziału 16 i Ukazu Senackiego 1809 7bra 28, że nieletnim wychodzącym z opieki przyspieszać zwrot zalega w całości, zatem niniejszym pismem zawiadaniem obciążających kontraktować, o pomienione dworek i połowę folwarku Skirlan w Poie Zawiley. położonego, nie zostały uwiedzionemi, że wyłudzone przez ten sposób jakie pieniądze, będą mieli wielkie zatrudnienie do odzyskania od onych, a dziedzic uzyskawszy nie będzie uważał na takie kontrakta lub dane pieniądze, w ośm do wiadomości publicznej podaje, jako zajmując się interesami Pisarzewicza podpisuje. Jerzy Drabowicz.

2 Excerpt Oświadczenia z Protokołu manifestowego Sądu Głównego Litewsko-Wileńskiego, zgo Departamentu, w dacie niżej wyrażony zapisanego, pod pieczęcią tegoż Sądu Stronie wydany.

Roku tysiąc osiemset piętnastego, marca dwódnastego szóstego dnia. Na Sądzie Głównym Litewsko-Wileńskim drugiego Departamentu, Stawiając obecnie adwokat tegoż Sądu, Jan Drozdowski oświadczenie poniżej wyrażone zaniósł, i one do wpisania w protokół podał. Jakowe tak się wyraża: Oświadczenie w imieniu JW, Wincentego Bielkowicza Prezyd. Gran. Brzawskiego Powiatu Sądów i Kawalera orderu S. Anny zgięty klasy, czyni się z następnych pobudek: Zeszły s p. Joachim Klikowicz, Starosta Dauluński i Nierzuński dzierżał lat kilka w arendownej posesyji majątek Owile dziedzicznie do Oświadczaiącego się należny, w Powiecie Wilkomirskim leżący, a następnie zadłużony się Oświadczaiaćemu się złotych osiemnastu tysięcy, wzięt od Urodzonego Tromczyńskiego Assessora Niższego Brzawskiego Sądu, w arendowną tenutę Folwark Steyniszki, w którym gdy budynek mieszkalny przez konflagratę spłonął, Starosta Klikowicz miał sobie dozwolone mieszkanie tymczasowe w majątku Owilach uprzednio od Oświadczaiaćego się arendownym, i tam życie ukończył, pozostała zaś po nim wszelkiego tytułu ruchomość, natychmiast zarejestrowaną przez naturalnych po nim następców, w obecności użytych przyjaciół, i w Folwarku Steyniszkach zlokowaną została — Po czym w skutek Ukazu Izby Skarbowej Wileńskiej w roku tysiąc osiemset czterdnastym, Septembra dwódnastego czwartego Sądowi Niższemu Wilkomirskiemu danego, na bonifikacyą zaległej, ze Starostw Dauluńskiego i Nierzuńskiego w ilości rubli srebrnych dwa tysiące trzysta czterdzieście siedm, kopielek siedmdziesiąt dziewięć, jedna czwartych kwarty, odkomenderowany od tegoż Niższego Wilkomirskiego Sądu Assessor, Urodzony Józef Maćkiewicz w dniach czwartym, piątym, i szóstym januarii miesiąca, idącego roku, ogólną zeszłego Starosty Klikowicza ruchomą własność w rejestrze wyżey wspomnianym poszczególnioną rozprzedał, z jakiej licytacyi publicznie odbyty, zebrane rubli srebrnych pięćset trzydzieści trzy, złotych pięć groszy dwadzieścia jedna wtóra (wedle świadectwa Oświadczaiaćemu się wydanego) na satysfakcyą pretensyi Skarbowey zabrał, a tak lubo Oświadczaiaćy się żadnego majątku zeszłego Starosty Klikowicza nie posiada, lubo oraz sam istotną i dowodami wspartą, ma do tegoż Starosty funduszu o złotych osiemnastu tysięcy pretensyą, jednakoż Kredytorowie zmarłego Klikowicza dopominając się u Sukcesorów satysfakcyi za obligami, gdy zarazem i Oświadczaiaćego nie im nie dłużnego do rozmaitych subseliów powołują, z tęg więc przyczyny Oświadczaiaćy się publicznie tym oświadczeniem zapowiada; że w najmniejszym szczególe funduszy po zeszłym Klikowiczu pozostałych nie ma, że oraz na każdym pożywiającym bezwinnie kar prawem opisanych, i zwrotu wydatków prawnych dopominać się będzie. — U tego Oświadczenia podpis następny. Jan Drozdowski.

Regent Ignacy Choroszewski.

3 Na awizacyą p. Szlachcica Jana Korkucia Szam. b. D. Pol. w dodatku Kuryera Lit. w Nrze 18 ucyzioną — Następnie odpowiada się — Kto chce się przekonać czyli jest interesowanym o prawdzie, czyli fałzu p. Korkucia w awizacyi pomieszczonym, niech zechce weyrzeć i w czytać się w dokumenta wieczyte prawa zapisów, jedne w dniu 1 maja 1810

roku wydany, a tegoż roku miesiąca 7bra. 10 d. na Sądzie Grodz. Ptu Rosień. aktykowany; drugie w dniu 24 8bra 1813 roku wydany, a tegoż czasu przed aktami Ziem. Ptu Wileń. przyznane, oraz tegoż roku 1bra 9 dnia w aktach Ziem. Ptu Wileń. w sposób przenosu aktykowane, niemniej za onymi w dniu 22 1bra 1813 roku uczynione a tegoż roku i mscu 27 d. przed aktami Ziem. Ptu Wileń. i Wileń. zeznane intromisie, a ztych powezmie dowod, czy z Korkuciem czyli z Nowickim, jako Aktorem rzeczy może kończyć interessa i układy czynić, z czego ostrzeżga się, aby osoby uprzednio mające interessa z Korkuciem nie z onym, lecz z niżej podpisanym jako zupełnym władcą rzeczy kończyli, inaczej winę sam sobie przypisać będzie obowiązany.

Wincenty Nowicki Regent.

2 Pomimo uprzednio wydaną Awizacyą Sąd Exdywizorski Masy JWW. b. Marżałkowstwa Gubern. Micy: Wołodkowiczow, w ciągłym kompletnie znajdowania się w Łazdunach, ledwie tylko szczupłej liczby Kredytorów i pretensorów do Masy obu, dotąd wysłuchał Produktów, a po większej części z niezmierną szkodą funduszu beczynnie godziny schodziły Sądowe. Aby tedy próżnym oczekiwaniem nieobciążać tegoż funduszu zmuszonym został Sąd swoje do dnia 9 Maja Roku bieżącego odwołać. Po raz zaty ostatni JWW. WW. Kredytorów Mas obu ostrzeżga, iż ktokolwiek do pierwszych dni Junii Roku tegoż (w którym czasie całkowita Sprawa do namowy inż wzięta zostanie) z preteusyą swoją nie weydzie, amisyą rzeczy lobie samemu przypisać będzie winien, a kto się przyczyną być zwłoki okaże, na tym expensa ztąd wynikłe zaliczone zostaną. Dait w Łazdunach 1815. Aprila 9. Józef Kuczewski Prezes Exdywizyi. Wincenty Szuksta b. Sędzia Ziem. Powiatu Kowień. Exdywizor Stefan Greczewicz Pisarz Grodz. Wileń. Exdywizor: Ignacy Kłockowski Prezydent Ziem. Ptu Dun. Exdywizor: Ignacy Chomski Sędzia Ziem. Ptu Wileysko Exdywizor: Jan Zongolłowicz b. Ziem.

3 W sprawie Exdywizyi majątku X. Alexandra i zmarłej jego Zony Agaty z Brunow Łabowskich, za Remisą Sądu Głgo Wileńskiego zgo Departamentu w Sądzie Magistratu Miasta Wileńa intentowanej — ferowany oczewisty Dekret będzie stronom, w Ratu-zu Wileńskim, ogłoszony na dniu dwódnastym terazniejszego Mscu Aprila — Dla przesłuchania iakowego Dekretu, onego zarkutechnienia, tak przez Kredytorów, iako i Debitorów rzeczonych Łabowskich, a w kole i obięcia sched z majątku tychże Łabowskich dla Kredytorów wydzielonych; aby wszystkie strony do wyrażonego dzieła wpływające stawały i iswały się, Sąd niniejszą w Gazecie Kuryera Litewskiego zamieszcza publikatę. Dnia siódmego Miesiąca Apryla tysiąc osiemset piętnastego roku. Szymon Giec Bur: M. W. X. Mateusz Szatyński Kanonik Kad: Wileń: Deputat Miasta.

3 W Majątku Imbrodach w Powiecie Wilkomierskim w Parafii Dusackiej, będący u mnie niżej podpisane-go na Kapelanii Xiądz Karol Goilewicz na dniu 15 mca marca idącego roku, życie ukończył, przez niniejszą więc awizacyą wzywają się prawi po nim Sukcesorowie, ażeby w przeciągu dwóch miesięcy, z dowodami słusznymi, dla odebrania ruchomey zmarłego Xiędza Goilewicza własności, jawili się do majątku Imbrod, w przeciwnym zaś zdarzeniu zmaglony będzie niżej podpisany ruchomość pozostałą po Xiędzu Goilewiczu przez publiczną licytacyą wyprzedać. 1815 marca 31 dnia.

Dyonizy Mohl Sędzia Ziem. Infant. mpr.

3 Aron Chocimski, Judel Jofe, Plenipotenci JPana Alexandra Mikołajewicza Słuckiego, mieli sobie z rak oycowskich powierzoną kaucyą na dusz kilkadziesiąt od Xcia Jmci Płatowa Zubowa wydaną, której gdy na rek wizycie kilkokrotne nie zwracają, Ostrzeżga się tak władze Rządowe, jako też prywatni obywatele, aby oney w Załóg nie przyymowały; i obywatele nabywać nie wazyli się, gdyż Alexander Słucki nie ma zamiaru wchodzić w nowe podłady, lub kaucyą za sobą daną komu innemu ustępować.

2 Lubo Kamienica na szkolnym dworze, do aktorstwa Star: Bencyana i Eliasza Jozefowiczów należna, pod Nrem 377 sytuowana, pod wyprzedaż przez licytacyą wyrokiem Magistratu Wileń: w roku 1815 na dniu 5 febr: zapadłym poddana została, gdy jednak niżej podpisany Eliaz Jozefowicz Aktor połowy tęg Kamienicy, swej połowy długami nie obciążył, na wyprzedaż nie zezwalał, od zapadłego Dekretu apellował i w Sądzie Głównym drogą uciążliwości rozwinął proceder — Zatem nie zyczy nikomu nabywać owey Kamienicy której aktorstwo do niżej podpisanego należy, a którego odeymować bez winnie i przyczyny prawa krajowe i wszelka sprawiedliwość zabraniają.

Elias Jozefowicz.